

РЕШЕНИЕ

№ 699

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 17 октомври 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на петнадесети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. №688** по описа на съда за **2014 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „СТИЛ-ТРЕЙД 11“ ЕООД, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. Бродо, бл. 3, ап. 12, представлявано от Р.Е.А. – управител, против решение №405 от 23.06.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №248 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление №4-А-21 от 27.01.2014 г. на и. д. Директор на Регионална инспекция по околна среда и водите (РИОСВ) – Перник, издадено срещу „СТИЛ-ТРЕЙД 11“ ЕООД, гр. Перник за нарушение по чл. 39, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), за което на основание чл. чл. 145, ал. 2 във вр. с чл. 145, ал. 1 т. 10 от ЗУО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 30 000 (тридесет хиляди) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е постановено от незаконен състав, както и че е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, а наложеното административно наказание е явно несправедливо - касационни основания за отмяна в смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 348, ал. 2 от НПК. Жалбоподателят излага доводи за съмнения относно безпристрастността и непредубедеността на разгледалия делото първоинстанционен състав. Възражава срещу липсата на заключения в първоинстанционното решение за допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, конкретно във вр. с чл. 42, т. 4 от ЗАНН, състоящи се в липса на точно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване предвид несъответствие между фактическите констатации в акта и НП относно произхода на железните отпадъци, предмет на процесното нарушение, както и поради „дописване и доразвиване“ на обстоятелствената част на нарушението в НП, с което правото му на защита било съществено ограничено.

Жалбоподателят твърди, че в производството по налагане на административно наказание са допуснати нарушения и на правилата на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 2 на ЗАНН относно начина на удостоверяване на нарушението при отказ на нарушителя да подпише акта, както и на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, касателно необходимостта от посочване на това обстоятелство и удостоверяването му с подписите на свидетелите, каквото в случая не било сторено. В жалбата се съдържа оплакване и че районният съд не е събрал в производството пред себе си нови доказателства относно произхода и предназначението и техническите характеристики на описаните в акта и НП отпадъци от черни и цветни метали (ОЧЦМ) - чугунени отливки. Сочи се, че съда, приел да цени приложената по делото техническа експертиза, не е оценил същата съвкупно с останалия доказателствен материал, с което са нарушени съдопроизводствените правила и е ограничено правото на защита на нарушителя. Жалбоподателят твърди още, че с постановеното решение е нарушен и материалния закон, тъй като липсвали обосновани изводи относно деянието и неговата съставомерност. На последно място наказаното дружество пледира маловажност на вмененото му нарушение в смисъла на чл. 28 от ЗАНН, предвид ниската стойност на ОЧЦМ, поради което пледира и несправедливост на наложеното

административно наказание. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление. В съдебно заседание дружеството се представлява от адв.Костова, която поддържа изложените подробни съображения в касационната жалба.

Ответникът по жалбата РИОСВ–Перник, в депозиран по делото писмен отговор по касационната жалба намира постановеното решение за правилно и законосъобразно. Моли съда да го остави в сила.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на жалбата и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалвания съдебен акт Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 28.05.2013 г. при извършена съвместна проверка относно обект – площадка за извършване на дейности с отпадъци, находяща се в гр. Перник на разклона за с. Дивотино и “Гробищен парк”, УПИ I-617.42, кв. 32 по плана на гр. Перник, експлоатирана от „СТИЛ-ТРЕЙД 11“ ЕООД, гр. Перник, служители на РИОСВ – Перник, служители на ОД на МВР – Перник и РУ към Транспортна полиция – София, установили, че дружеството нерегламентирано е приело от физическото лице В.Е. ОЧЦМ в количество от 1 132 кг., представляващи части от подвижния железопътен състав, а именно износени спирачки от товарни железопътни вагони (калодки), които отпадъци нямат битов характер. За резултатите от проверката е съставен протокол, като с оглед констатациите на проверяващите към управителя на дружеството е отправена покана, връчена лично на последния на 31.07.2013 г. с приемо-предавателен протокол, да се яви на 09.08.2013 г. в РИОСВ – Перник за съставяне на акт за нарушение на ЗУО. След като на посочената в поканата дата управителят на дружеството не се явява, със съставяне за акт за нарушение в негово отсъствие, в присъствието на служители от ОД на МВР – Перник, свидетели на нарушението, срещу „СТИЛ-ТРЕЙД 11“ ЕООД, гр. Перник, е образувано административнонаказателно производство за това, че като търговец е приело нерегламентирано ОЧЦМ, които нямат битов характер. Актът е връчен лично на представляващия дружеството. След депозирано възражение и неговото отхвърляне и изпращане на преписката, ведно със съставения акт, на компетентния наказващ орган срещу СТИЛ-ТРЕЙД 11“ ЕООД, гр. Перник е издадено процесното НП, с което дружеството е административно наказано за нарушение на ЗУО.

На база на така установеното по фактите районният съд, при извършваната проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, е приел от правна страна, че в хода му не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на посоченото за нарушител лице, които да са основание за отмяна на процесното НП на това основание.

Разгледал съществото на правния спор, след съвкупна преценка на събраните и приобшени във връзка със спора доказателства решаващият първоинстанционен състав е приел за безспорно, че именно “СТИЛ-ТРЕЙД 11” ЕООД, гр. Перник, в качеството му на търговец, е осъществило състав на вмененото му нарушение на ЗУО, за което правилно и законосъобразно е наложено справедливо по размер административно наказание. Извършил проверка за наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН районният съдия е отхвърлил тезата, че процесното деяние покрива признаците по посочената разпоредба на закона предвид характера на нарушението. Процесното наказателно постановление е потвърдено като правилно и законосъобразно.

Решението е правилно.

На първо място обжалваният съдебен акт, постановен в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото по повод правен спор, родово и местно подсъден на Районен съд – Перник, като първа инстанция, от едноличен съдебен състав, съгласно правилата

на ЗАНН, от чиито мотиви, ведно с диспозитива безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива потвърдено, е валиден. Касационният съд не намира основание в оплакването на жалбоподателя, че решението на първата съдебна инстанция е постановено от “незаконен” състав. За прецизност ще се допълни и че категорично не се приемат доводите на наказаното лице, изложени в подкрепа на твърдението и за предубеденост на решаващия съд. Твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя за наличие на основания за отвод на районния съдия (непредявени своевременно), поради разменени, след приключване на заседанието пред първа съдебна инстанция, в което делото е обявено за решаване, реплики между съдията и представителя на административнонаказващия орган, не кореспондира както с основанията за отвод по смисъла на чл. 29, ал. 1 от НПК, приложим в административнонаказателното производство по силата на разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, така не намира основание и в ал. 2 на чл. 29 от НПК. Разменени по служба и след приключване на заседанието по делото реплики, определени в жалбата като “шушукане, размяна на шегички и свободен диалог.., което е основание за съмнение, че се познават отпреди” не могат и не следва да бъдат окачествявани като “други обстоятелства”, поради които съставът на съда може да се счита предубеден или заинтересован пряко или косвено от изхода на делото. Жалбоподателят и неговият процесуален представител нямат законово основание да очакват от съда, при липса на посочените основания за отвод, да изисква представляващите страни по делата да бъдат нови, непознати за състава лица, в посоченото им качество, при всеки спор, като обичайно е в процеса на правораздавателна дейност съдебните състави и явяващите се по повод представителство по съдебни дела, да са известни едни на други в рамките на процесуалното им, професионално “общуване”.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Без основание е оплакването на жалбоподателя и за нарушение на чл. 42, т. 4 на ЗАНН, неотчетено при решаване на делото. Както актът, така и издаденото въз основа на него наказателно постановление, съдържат изискваното по силата на разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 на ЗАНН описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, като в двата акта не е налице разминаване относно фактите, безспорно установени в производството преди издаване на процесното наказателно постановление, завършено след извършената и дължима проверка по реда на чл. 52, ал. 4 на ЗАНН. На свой ред правилна и законосъобразна е и правната квалификация на деянието, съставомерно именно по посочените за нарушени законови разпоредби. Без основание са твърденията в жалбата за ограничено право на защита на нарушителя поради процесуална незаконосъобразност на решението на първата съдебна инстанция да не допусне изслушване на съдебна техническа експертиза с мотив, че съвкупността от доказателства е достатъчна да обоснове извод за характера на ОЧЦМ, предадени на площадката. Експертизата, възложена от наказаното дружество на лицензиран оценител и приложена по преписката, на която именно наказаното дружество се позовава, преценена съвкупно с всички останали обстоятелства, релевантни за спора, включително и безспорно установения в хода на проведеното досъдебно производство факт, че лицето, предало отпадъците е служител, към момента на предаването, на охранителна фирма, осигуряваща района на Вагоноремонтен цех – Перник като отпадъците са част от материалния актив на цеха, са достатъчни за безсъмнен извод относно произхода и характера на предадените ОЧЦМ, без да е необходимо допълнително изслушване на експерт.

Не се приема и оплакването на касационния жалбоподател във връзка с приложимия и приложен материален закон с твърдение, че предадените на площадката отпадъци, по своя характер не представляват части от подвижния железопътен състав. Това не кореспондира, както с безспорно установеното по делото, така и с дефинициите на Закона за железопътния транспорт (ЗЖТ), съгласно които подвижния железопътен състав не е обект на железопътната инфраструктура (противно на тезата на жалбоподателя), а е *превозно средство, което се движи на собствени колела по железопътни релси със или без теглене,.. което се състои от една или повече **структурни и функционални подсистеми или части от такива подсистеми** (§1, т. 12 от ДР на ЗЖТ)*, каквато част са и процесните калодки - спирачен механизъм на релсово превозно средство. Съмненията на експерта относно принадлежността на частите именно към подвижен железопътен състав, се преодоляват от съвкупността от доказателства събрани редовно и по реда на НПК, а именно местоработата на физическото лице, предало ги на площадката, собствените му обяснения, дадени пред органите на досъдебното производство и пр. Отделно от това, както правилно сочи и ответника в настоящото производство, законът не въвежда изискване нито относно собствеността, нито относно предназначението на посочената

част от подвижен железопътен състав и използването на релсовото превозно средство било в минната промишленост, от БДЖ и др.

Горното обосновава за касационния съд безспорност, че “СТИЛ-ТРЕЙД 11” ЕООД, гр. Перник, като е приело от физическото лице ОЧЦМ, които нямат битов характер, в т.ч. отпадъци по чл. 39, ал. 1 от ЗУО, а именно, части от подвижния железопътен състав – спирачки от товарни железопътни вагони (калодки), е осъществило състав на наказуемо по административен ред нарушение именно по посочените законови разпоредби – чл. 39, ал. 1, във вр. с чл. 145, ал. 2 във вр. с чл. 145, ал. 1, т. 10 от ЗУО. Предвид това материалният закон както е приложен правилно от административнонаказващия орган, така и правилно е преценен от първата съдебна инстанция.

Във връзка с приложимия материален закон касационният състав споделя изцяло мотивите на първата съдебна инстанция, отказала да преквалифицира деянието, като ще се добави и високата степен на обществена опасност на нарушенията от процесния вид, нарушения безспорно квалифицирани и от законодателя посредством силно завишени долни граници на размера на предвижданите административни санкции, от значение за съществеността на които опасни деяния в общия случай не може и не следва да бъде цената, получена срещу предадените ОЧЦМ.

Предвид гореизложеното районният съд, като е потвърдил наказателно постановление завършило процесуално законосъобразно производство за налагане на административно наказание за извършено нарушение на ЗУО, е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който освен това валиден и допустим ще бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, касационен състав на **Административен съд – Перник,**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №405 от 23.06.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д.№248 по описа на съда за 2014 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/